

Shiraz-Beethoven.ir

۱۱.....گونه، سبک، فرم، ساختار

فرمهای اصلی موسیقی

۲۵..... اثر دوکور

۲۶..... آنتم

۲۷..... آریا

۲۹..... آریوزو

۳۰..... بالا

۳۰..... باله

۳۲..... کانتات

۳۴..... کانزون

۳۵..... کاسیون

۳۵..... شاکون

۳۶..... شانسون پولی فونیک

۳۸..... کُر

۳۹..... کُرال

۴۳..... کنسرتو

۴۶..... دیورتیسمان

۴۷..... اتود

۴۹..... فانتزی

فرمهای قرون وسطا

۵۳..... ارگانوم

۵۵..... ژیمل

۵۶..... کوندویی

۵۷..... مس قرون وسطی

۵۷	رونادو ویرله
۵۸	له
۵۸	لود
۵۹	كانون
۶۱	مادریگال، فلورانس
۶۲	فریتول
۶۲	ویلانل
۶۳	فوک
۶۹	گروند
۷۱	امبرمپنو
۷۱	ایترمد
۷۲	انوانسیون
۷۲	لید
۷۵	مادریگال
۷۷	ماسک
۷۸	ملودی
۸۰	منونه
۸۱	مس
۸۵	موته
۸۸	اپرا
۹۲	اپراکمیک
۹۴	اُپرت
۹۵	اوراتوربو
۹۶	اورتور
۹۸	پاساکالیا
۱۰۰	پاسیون
۱۰۱	بونم سنفونیک
۱۰۲	پرلود
۱۰۴	پسوم
۱۰۵	کواتور
۱۰۷	رستیتایف
۱۰۸	رکونیم
۱۱۱	راپسودی
۱۱۱	ریچرکار

Shiraz-Beethoven.ir

۱۱۲	رومانس
۱۱۳	روندو
۱۱۵	اسکرتزو
۱۱۶	سرنا
۱۱۷	سفنویا
۱۱۷	سونات
۱۳۳	سونیت
۱۳۸	سفنونی
۱۴۰	سفنونی کنسرتات
۱۴۱	تی نیو
۱۴۱	توکاتا
۱۴۲	تریو
۱۴۴	واریاسیون
۱۴۸	ویلان چیکو

Shiraz-Beethoven.ir

بخش دوم

فرمهای اصلی موسیقی

اثر دو کور (L'AIR DE COURE)

اثر دو کور که دوران حیاتش به پایان قرن شانزدهم و اواسط قرن هفدهم می‌رسد، فرمی آوازی و کوچک است. در این دوران تمام آوازهایی که دارای روحیه آراستگی، مغالزه بودند، و همچنین آوازهای روستایی [پاستورال]، دنیوی و حتی مردمی، به استثنای آوازهای شادی خواری، رقص و مذهبی، در این فرم قرار می‌گرفتند. این آوازه‌ها عمدتاً تک صدایی بوده گسترده‌گی آریا را نداشتند. همراهی آواز محدود به یک عود می‌شد که بعدها باس کوئینو جای آن را گرفت. کارهای گه‌درور^۱ در این زمینه دارای روحیه‌ای دراماتیک و آثار بوزت^۲ روان و ساده‌اند. اثر دو کور عناصر باله دو کور (← باله دو کور) را شکل می‌دهد که در زمان هنری چهارم و لوئی سیزدهم مقبولیت عامه داشته است. این فرم قبل از پایان قرن هفدهم فراموش شد و جای آن را طرح‌های هنرمندانه آریاهای سبک لولی و طرح عوامانه وودویل^۳ یا ووادویل^۴ گرفت.

ساختار - اثر دو کور بر اساس بند شعری [بند اول، بند دوم ...] شکل می‌گیرد و اغلب شامل یک یا چند دوبل (← سوئیت) است، که در آن نوعی از واریاسیون تزیین یافته‌به

کار گرفته می‌شود. با بداهه خوانی آن، خواننده استادی خود را در کارش نشان می‌دهد. ریتورنل [بخش سازی] و مقدمه سازی در آن اختیاری است.

آنتم (ANTHEM)

آنتم (گرفته شده از "آنتی هیمن"^۱ یا "آنتی-ین"^۲)، یک فرم آوازی مذهبی است که ریشه انگلیسی دارد. معادل آن در زبان لاتین و ژرمنی "موت" و "کانتات" است. هنری هشتم که در ابتدای قرن شانزدهم، مذهبی جدید بر مردمش تحمیل کرد^۳، اهمیت بسیاری برای آنتم قائل شد. متن آن عبارت است از برگرداندن یا تفسیری از تورات به زبان انگلیسی. ابعاد آن متفاوت است. فرم در آن شکل ثابتی ندارد و مثل موته، در طول گذشت چند قرن، تغییر شکل یافته است. تمامی استادان بزرگ انگلیسی در این فرم آثاری نوشته‌اند: بسیرد^۴ و گیبون^۵ در سبک پولی فونیک، ج. بلو^۶ و بخصوص پرسل^۷ و هندل، در سبک دنیوی و کنسرتانت، آثاری در این فرم دارند.

ساختار - فرمول اصلی آنتم مثل آواز تغییر یافته است. در پایان قرن شانزدهم، فرم آن بسیار شبیه به موت پولی فونیک در شکل تقلیدی بود. قطعاتی با عنوان فول آنتم^۸ نیز مشخص شده که برای کُر با همراهی یا بدون همراهی ساز می‌باشد. ساختار دیگری از آن با عنوان ورس آنتم^۹ قطعاتی دنیویست با یک، دو و گاهی نیز سه خواننده تک خوان. فول آنتم با شعرتربیی از دو فرمول بالا را نشان می‌دهد.